सङ्गमनीय (a praec. s. ईय) ad congressum, conventum pertinens. Ur. 75.5.: सङ्गमनीयो मणिः (l. 9. सङ्गममणि).

सङ्गर m. (ut videtur, a सङ्ग s. र) 1) promissum. In. 4.12. 2) pactum, conventum. 3) pugna. 4) infortunium. (Am. प्रतिज्ञाजिसंविदापत्सु.)

सङ्गिन् (a सङ्ग q. v. s. इन्) propensus, cupidus, studiosus, addictus. Bh. 3.26.

सङ्ग्रह m. (r. ग्रह् praef. सम् s. अ) comprehensio, complexio. Bh. 8.11. 18.18. Collectio, accumulatio. Hit. 91.2.3.

सङ्ग्रहण n. (r. ग्रह् praef. सम् s. अन) 1) actio circumcludendi, includendi, *Einfassung*. Hit. 55.21. 2) rectio *equorum*. N. 23.10.

सङ्ग्राम् 10. P. (ut videtur, Denom. a सङ्ग्राम q. v.) pugnare.

सङ्ग्राम m. (ut mihi videtur, a r. क्रम्, mutato क् in ग्, praef. सम्, s. अ, vid. समिति, समर) pugna. Dr. 8.46.

सङ्घ m. (r. हन् praef. सम्, mutato ह in घ्, abjecto अन्, suff. अ, sicut घ्न a हन्, v. gr. 645. suff. अ; v. संहति, सङ्घात) turba, grex, caterva, multitudo. Dr. 5.18. A. 9.21. In. 5.25.

सङ्घशस् (a praec. s. शस्) catervatim. *Vid.* शतसङ्घशस्.

सङ्घात m. (a घातय् *Caus.* r. हन् praef. सम् s. अ) congeries, turba, multitudo. H. 2.7.

सच् 1. A. *in dial. Vêd. etiam* 3. P. *cum* इ *pro* अ *in syllabâ redupl.* (cf. gr. 327.) 1) sequi. Rigv. 38.8.: वत्सन् न माता सिषक्ति «vitulum veluti mater, *ita fulmen Marutes* sequitur. 2) obsequi, obedire, *c. acc. vel gen.* Rigv. 59.6.: यम् पूर्वा वृत्रहणं सचन्ते «quem mortales Vritrae occisorem venerantur; 60.2.: अस्य शासुर् उभयासः सचन्ते «hunc dominantem *Agnim* ambo colunt». 3) favere. Rigv. 1.9.: सचस्वा नः स्वस्तये (felicitatis causâ); 18.2.: स नः सिषक्तु यस् तुरः (celer). (Cf. सश्च्, सप्, सञ्च्, सेक्, सञ्ज्, सज्ज्, lith. *seku* sequor, hib. *seichim* «I follow, pursue, attack», *seicin* «a pursuit, following»; lat. *sequor*, gr. ἕπομαι, mutatâ guttural. in labial. sicut in sanscr. सप् sequi.)

c. अभि *i. q. simpl.* v. Westerg.

सचिव (ut videtur, a r. सच्) consiliarius. Sa. 1.36.

सज् v. सञ्ज्.

सज्ज् 1. A. *interdum* P. (a grammaticis scribitur षस्ज्, v. gr. 109. 110b).) सज्जामि सज्जे (fortasse per assim. e सज्यामि, सज्ये, ita ut proprie pertineat ad cl. 4. vel e Pass. radicis सञ्ज् affigere ortum sit, v. gr. 493. 503. et Westerg. s. r. सञ्ज्) adhaerere, inhaerere, affixum, infixum esse. Ragh. ed. Calc. 4.47.: ससज्जुः ... मत्तेभकटेषु फलरेणवः; Su. 3.16.: यत्र वा दृष्टिर् न सज्जति दिवौकसाम्. trop. deditum, addictum esse, *c. loc.* Man. 6.55.: विषयेषु अपि सज्जति; Mah. 3.63.: न बह्वदोषेषु कर्मसु सज्जन्ते बुद्धिमन्तः. Haerescere, haesitare, *de voce.* R. 2.58.11.: सज्जमानया । उवाच वाचा राजानं स बाष्पपरिबद्धया; 60.4. — *Caus.* facere ut adhaereat, *inde* facere ut femina cum viro coeat. Man. 8.362.: सज्जयन्ति हि ते नारीः (schol. परपुरुषान् आनीय तैः स्वभार्याः संश्लेषयन्ते. (Vid. सञ्ज् et cf. lat. *seg-nis.*)

c. अनु *i. q. simpl.* Bh. 6.4.: न कर्मस्व् अनुषज्जते; 18.10.: न द्वेष्ट्य् अकुशलं कर्म कुशले ना ऽनुषज्जते.

c. प्र *id.* Man. 3.125.: न प्रसज्जेत विस्तरे (in plurimis codd. प्रसज्येत; v. सञ्ज् praef. प्र et Haughtonii ann. ad h. l. et 6.55.).

c. सम् cohaerere. Mah. 2.917.: उभौ बाहुभिः समसज्जेताम्. Adhaerere. Mah. 3.17228.: मृगस्य धर्षमाणस्य विषाणे समसज्जत. Haerescere, haesitare, *de voce.* वाक् संसज्जमाना. R. Schl. II. 25.37. 90.14.

सज्ज (ut videtur, a r. सज्ज् s. अ) paratus. Sak. 24.5. 39.2. infr.; Hit. 59.9. 76.20. 81.16.

सञ्च् 1. A. (गतौ) ire. *Vid.* सच्.

सञ्चय m. (r. चि colligere praef. सम् s. अ) cumulus, acervus, multitudo. Bh. 16.12.

सञ्चारक m. (*Caus.* r. चर् praef. सम् s. अक) dux, ductor. Hit. 69.8.